

Een Dolle Beestenboel

Naar de gelijknamige film van Martijn Koevoets
Bewerkt door Susan Stam

Het is midden in de nacht. Aan de donkere hemel zijn een paar sterren te zien en tussen de wolken door schijnt de maan helder. Ze verlicht de boerderij waar de familie Bongers woont. De koude wind laat herfstbladeren ritselen langs pompoenen, die na Halloween zijn blijven liggen. Langs de gevel en het raam van de stal hangen mooie gekleurde lampjes. In de stal zijn alle dieren die bij de familie horen in diepe slaap verzonken. De dikke big draait zich knorrend om in het hooi. De geit snurkt zachtjes en kwijlt daarbij zijn sik een beetje nat. De alpaca gaapt al zijn tanden bloot en nestelt zich daarna weer tevreden in de warme stal.

Ook binnen in de boerderij lijkt iedereen te slapen. Iedereen, behalve Jurre. Die ligt klaarwakker op zijn rug in bed. Door een kier in het gordijn schijnt het maanlicht precies op zijn gezicht. Hij knijpt zijn ogen dicht. Het is laat, hij moet slapen. Maar dat lukt niet, want morgen is de intocht van Sinterklaas. Na een tijdje opent hij zijn ogen weer. Het licht van de maan lijkt steeds feller zijn kamer in te schijnen. En dan herinnert hij zich opeens de stem van Sinterklaas: 'Ik ben er altijd. Of je me nou ziet of niet...'

Jurre is meteen klaarwakker. Hij gooit het dekbed van zich af, staat op en loopt naar het raam. Hij doet heel zacht, om zijn hond Gijs niet wakker te maken. Jurre gaat voor het raam staan, doet zijn gordijnen open en kijkt de donkere nacht in. Hij glimlacht als hij denkt aan de warme stem van de Sint.

'Zie je de maan schijnen door de bomen? Die brengt licht in het donker, net als Sinterklaas. En je hoeft alleen maar naar de maan te kijken, om te weten dat ik in de buurt ben.'

En **POEF!** Weg is de stem van Sinterklaas. Alleen de heldere maan is nog te zien aan de donkere hemel. Jurre's hart maakt een sprongetje. Opgewonden doet Jurre de gordijnen weer dicht. Hij weet het zeker: Sinterklaas is dichtbij. Hij kan het gewoon zien aan het licht van de maan. Dat was vorig jaar ook zo. Snel pakt Jurre een stoel en zet hem voor zijn kledingkast. Hij klimt op de stoel en pakt een doos van de bovenste plank. Voorzichtig stapt hij met de doos in zijn handen van de stoel af en opent hem. De doos zit vol Sinterklaasspullen. Jurre glimlacht en loopt met de doos in zijn handen op zijn tenen de kamer uit. Zijn hond Gijs heeft niks door, die ligt te dromen van hele andere dingen.

Honderden kilometers verderop, midden op zee, komt een grote boot aanvaren. De boot is verlicht door ontelbare lampjes en vaart op hoge snelheid dwars door de zwarte golven heen. Het is de stoomboot van Sinterklaas!

Aan de buitenkant van de boot zie je het amper, daar zijn alleen wat matroos-Pieten aan het werk, maar binnen in de boot is het een drukte van jewelste. Overal branden kaarsen, er staan cadeautjes in elke kamer en Pieten rennen vrolijk heen en weer. Het is de avond vóórdat ze in Nederland aankomen en dat betekent, zoals elk jaar: de Bonte Pietenavond!

Testpiet loopt met een dienblad vol bekertjes warme chocolademelk door de smalle gangen van de boot. Ze schrikt als er

ineens een speelgoeddrone met grote snelheid op haar afkomt: **ZZZZZZZZZ!** Ze gilt even van schrik en duikt weg. Gelukkig laat ze het dienblad nét niet uit haar handen vallen. De drone vliegt verder en knalt tegen een andere Piet aan, die daardoor een hele stapel cadeautjes uit zijn handen laat vallen. Geschrokken kijkt Testpiet om zich heen en... Ja! Daar staat de dader. Met een VR-bril op en een gamecontroller in zijn handen.

Testpiet loopt er snel naartoe. ‘Fernando,’ zegt ze streng.

Fernando schrikt en zet de VR-bril af.

‘Wat ben jij aan het doen?’ vraagt Testpiet op een toon die geen tegenspraak duldt.

Fernando antwoordt: ‘dat ding moet ik testen van Superpiet.’

Testpiet is hier helemaal niet blij mee. ‘Sinds wanneer testen jullie tegenwoordig speelgoed? Dat is mijn taak!’ zegt Testpiet een beetje bozig. Ze heeft niet door dat Fernando een tikkeltje zenuwachtig wordt. Het lijkt alsof hij iets voor haar verbergt.

‘Nou... Daar kunnen we... Eh... Daar mogen we niks over... Eh...’ stamelt hij.

Testpiet is klaar met deze flauwekul en duwt Fernando het dienblad met bekers chocolademelk in zijn handen. ‘Breng deze anders alvast naar het dek, als je wilt. Zo helpen we elkaar tenminste echt.’

Fernando is opgelucht dat Testpiet niet doorvraagt en haast zich ervandoor.

Een stukje verderop, in de slaapkamer van Danspiet, staat een grote doos vol met foto's en tekeningen. Danspiet haalt ze er één voor één uit en bekijkt ze. Uit het hele land hebben kinderen brieven naar haar gestuurd. Ze glimlacht als ze ziet hoeveel het er zijn.

BONK BONK!

Er wordt hard op de deur geklopt, maar Danspiet hoort het niet: ze staart naar een foto van een meisje in een mini-Danspietpakje en een jongen in een Coole Pietkostuum. De jongen en het meisje omhelzen elkaar.

‘Hee Dans!’ hoort ze. Ze draait zich om en ziet daar Coole Piet staan. Wow, denkt Danspiet, wat ziet hij er cool uit. Maar dat zegt ze natuurlijk niet, want ze wil stoer zijn.

‘Hee Coole,’ zegt ze en verbergt dat ze superblij is om hem te zien. Coole Piet heeft een nieuw pak en ook zijn haar zit anders. Cooler.

Coole Piet vraagt haar wat ze vindt van zijn nieuwe look. Danspiet wordt er een beetje verlegen van. Gelukkig is daar Testpiet, die binnenkomt en zegt dat ze naar het dek moeten komen. Coole Piet grijnst even naar Danspiet, die dit stiekem best leuk vindt. Dan gaan ze allemaal snel naar het dek voor de Bonte Pietenavond.

Op het dek staan overal houten tafels, waar de Pieten chocolademelk drinken. Coole Piet, Danspiet en Testpiet komen aanlopen en begroeten hun vrienden. Iedereen is blij om weer bij De Club van Sinterklaas te zijn. Er klinkt vrolijke muziek en iedereen begint mee te zingen en te dansen.

Nooit echt weggeweest

*We zijn alweer een jaartje verder
Het vaste land is weer in zicht
Ik zou het bijna willen zwemmen
Is mijn pak wel waterdicht
Kan niet wachten om weer op het dak te lopen
met het paard van Sinterklaas en de cadeautjes*

scan en luister!

Ook binnen in de boot dansen en zingen de Pieten mee, terwijl ze de laatste cadeaus inpakken en sjoelen met pepernoten.

*Want ik heb zo lang gewacht en ik ben je niet vergeten
'K heb vaak gedacht aan die mooie tijd met jou
Al is het meer dan duizend kilometer, wees maar...
Wees maar niet bang, we zijn nooit weggeweest
Eigenlijk nooit weggeweest*

*Morgen zie ik jou weer op de kade staan
Met je Testpiet-pakje aan
Kan niet wachten om weer op het dak te lopen
Met het paard van Sinterklaas en de cadeautjes
Trippel trappel door de nacht, onderweg naar jou!*

*Want ik heb zo lang gewacht en ik ben je niet vergeten
'K heb vaak gedacht aan die mooie tijd met jou
Al is het meer dan duizend kilometer, wees maar...
Wees maar niet bang, we zijn nooit weggeweest
Eigenlijk nooit weggeweest*

*En stiekem in de zomer, zing jij liedjes van ons mee
Maar morgen is de dag: zijn we niet langer meer op zee*

*Want ik heb zo lang gewacht en ik ben je niet vergeten
'K heb vaak gedacht aan die mooie tijd met jou
Al is het meer dan duizend kilometer, wees maar...
Wees maar niet bang, oh nee ik ben niet... Ik ben niet bang
We zijn nooit weggeweest. Eigenlijk nooit weggeweest
Oeh-oeh-oeh!
We zijn nooit weggeweest. Eigenlijk nooit weggeweest
Oeh-oeh-oeh!*

Terwijl de Pieten vrolijk verder feesten, is het op de boerderij nog steeds heel stil en donker. Alle dieren liggen nog lekker te slapen. Hond Gijs draait zich even om op zijn kussen naast Jurre's bed en snurkt dan tevreden verder.

KRAAAAAAK...

Een deur gaat piepend open. Eerst op een kiertje, daarna wat verder.

‘Lotje?’ klinkt er zacht.

Als er geen antwoord komt, loopt Jurre de slaapkamer van zijn zusje in. Hij heeft de Sinterklaasdoos in zijn handen, maar

Lotje is in diepe slaap. Hij schudt zachtjes aan haar schouder om haar wakker te maken.

‘Lotje?’ zegt hij weer.

Langzaam wordt Lotje wakker. Ze wrijft met haar handen in haar slaperige oogjes en ziet dan Jurre naast haar bed. Met een zacht stemmetje vraagt ze waarom hij haar wakker heeft gemaakt. Het is nog nacht.

‘Het is morgen een hele speciale dag, Lot,’ zegt Jurre, terwijl hij de doos neerzet en een speelgoed-schoolbord achter de kast vandaan haalt.

‘Ben ik dan jarig?’ wil Lotje weten.

Jurre glimlacht. Dat is ook een bijzondere dag, maar morgen is net zo speciaal. Jurre opent de doos en haalt er een grote poster uit van Sinterklaas. Hij plakt deze op het bord en laat Lotje dan het bord zien. Lotje is meteen wakker en gaat rechtop zitten.

